

MUSIK PÅ HJARDEMÅL KLIT HOTEL

Tonni Brunn har i Historisk Årbog årgang 2013 skrevet en glimrende beretning om hoteldriften og musikken. Læs den her <http://www.arkivth.dk/images/Aarbog/2013/8musikpaahjardemaalklithotel.pdf>

Som supplement til denne artikel har Kjeld Gade Sørensen skrevet en lille beretning om tiden før Vita og Jens Christian Sørensens ejerskab og drift af hotellet. Kjeld Gade Sørensen er søn af Ellen og Aage Madsen, der startede hotellet op.

Hjardemål skole

Aage Madsen

Ellen Madsen

Hjardemål Klit Hotel og Camping.

En lørdag aften i efteråret 1964 var der en fjernsynsudsendelse ved Lis Møller om egnen ved Hanstholm og Hjardemål. Hanstholms borgmester Anders Hansen fortalte om den kun 23 år gamle Hjardemål Klit skole, der skulle sælges, fordi børnene på egnen for fremtiden skulle gå i en fælles centralskole i Ræhr.

Mor og Aage sagde til hinanden. "Der er vores chance. Den skole kører vi op og køber!" Allerede samme lørdag aften telefonerede de til borgmesteren for Hanstholm kommune! De fik aftalt med Anders Hansen, at de sammen med ham kunne bese skolen om søndagen, og inden den næste uge var forbi, var handelen endelig afsluttet og i orden.

Nu stod de med en masse plads både ude og inde, men ingen egentlige værelser, intet inventar, ingen store køkkenfaciliteter, næsten ikke flere penge og ingen kunder. Men en overbevisning og ide om, at her ville de skabe Hjardemål Klit Hotel og Campingplads.

Det lykkedes for dem, men det var et kæmpeslid! Da de ingen erfaring havde, måtte de slide ekstra, når de udførte tingene uhensigtsmæssig eller direkte forkert. Men de lærte det hurtigt!

Skolens sløjdløkal blev omdannet til restaurationskøkken, en skolestue blev til spisestue for pensionærer, og en anden skolestue til opholdsstue for sæsonens pensionister. På lærerboligens 1.sal blev indrettet 5 værelser. Senere blev også gymnastiksalen ombygget og indrettet til restaurant og flere værelser.

Besvær med myndighederne.

Men alt dette skete jo ikke upåagtet af myndighederne! Politimester J. Bodenhoff i Thisted skrev den 14. juni 1965, hvor hotellet havde fungeret længe og højsæsonen lige var startet, at de straks skulle standse, for de havde ikke søgt om bevilling, før de begyndte.

Politimesteren oplyste, at såvel deres personlige forhold, bygningernes egnethed, de brandsikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige forhold skulle undersøges. Ligesom sundhedskommissionen skulle se på de sanitære forhold, inden en bevilling eventuelt kunne meddeles. Endvidere krævede det påbegyndte kiosksalg til campister, at der også blev givet næringsbrev til denne aktivitet!

Politimesteren sluttede sit brev således: "Da jeg går ud fra, at De i en vis undskyldelig vildfarelse om de herom gældende regler var begyndt virksomheden, kan jeg efter omstændighederne affinde mig hermed, dog bortset fra, at de omgående ophører med at leje værelser ud til gæster, så længe disse værelser ikke er godkendte."

Mor mente, at politimesteren var lidt sent ude, og grunden til skrivelserne var, at han havde set sig sur på dem, for han vidste jo allerede om efteråret, at de havde begyndt virksomheden i fuldt omfang. Han burde derfor have sagt fra i efteråret, i stedet for at vente med at skrive til højsæsonen var begyndt.

De prøvede at tale med ham, men fandt ingen lydhørhed.

Mor og Aage klagede så deres sag til borgmesteren i Hanstholm, for de synes ikke, at de bare kunne stoppe, for hvad skulle de så leve af?

Borgmester Anders Hansen mente, at de bare skulle se at få søgt de forskellige myndigheder aldeles omgående, og ellers blot fortsætte som de havde tænkt. Han ville give de forskellige ansøgninger sin bedste anbefaling, samt holde politimesteren lidt på afstand!

Det gik efter planen således, at den 2. november 1965 blev mor af Thisted amtsråd meddelt de nødvendige bevillinger til at drive Hjardemål Klit hotel og camping, samt kiosk.

Nu hører der jo også en vis skiltning og reklame til, når man skal drive hotel og campingplads. Men skiltet, der stod ved landevejen, hvorfra bivejen førte til Hjørdemål, kunne amtet ikke godkende, for der stod også "Camping", og ifølge et brev fra Thisted amts vejinspektorat den 14. november 1969, måtte der kun stå vejvisningstavler med påskriften "Camping" til pladser, der enten allerede var optaget på Turistforeningen for Danmark og friluftsrådets lejrpladsudvalgs "Officiel fortegnelse over godkendte campingpladser i Danmark" eller, som ville blive optaget i den ved første revision.

Forinden havde sagen været forelagt Amtsrådets kredsudvalg samt Fredningsplanudvalget for Hjørring og Thisted amter.

Det var heller ikke dengang nemt at være en lille men aktiv person i Danmark. Men mor og Aage gav ikke op. Sagen kom op i Ministeriet for kulturelle anliggender, som den 20. februar 1970 oversendte sagen til Ministeriet for offentlige arbejder, vejdirektoratet. Her fik sagen om foråret sin endelige og tilfredsstillende løsning for Hjørdemål Klit hotel og Camping.

Men forinden havde mor og Aage samme forår 1970 solgt det hele til Vita og Jens Sørensen, for vinteren havde bibragt mor en slem lungebetændelse, som hun havde svært ved at komme sig efter, og hun følte sig slet ikke oplagt til en ny sæson.

Dagligdagen på Hjørdemål Klit Hotel og Camping.

Somrene i Hjørdemål var for mor og Aage præget af, at hun og Aage begyndte klokken 6 for at have morgenkaffe parat til hotelgæsterne klokken 7.30. Aage kørte efter morgenbrød og andre fornødenheder, samt det meget væsentlig: Han hentede drikkevand i mælkejunger på det stedlige mejeri, for den tidligere skoles egen vandboring var uanvendelig til madlavning på grund af et okkerindhold, der ikke smagte godt. Men senere blev der lavet en ny vandboring.

Det var mor der stod i køkkenet og lavede al den mad, der blev serveret. Aage, samt den medhjælp de med tiden fik, sørgede for at der var skrællet kartofler eller grøntsager, samt at opvasken blev klaret.

Når der var rigtig travlt en søndag, så kunne det ske, at det sidste service først blev vasket op om mandagen. Det var meget populært i efterårsmånederne, når de annoncerede med gule ærter til søndagsmiddag. Men i sær var de tyske sommergæster meget glade, når der blev serveret fisk. Aage købte en kasse med 20 kg. rødspætter i Hastholm, og derefter stegte mor dem fra en ende af. Hvis en hotelgæst kunne spise mere en én stor rødspætte, så kunne vedkommende gerne få en mere, det kom sig ikke så nøje, så det var også meget populært.

Når hotelgæsterne, der var efterhånden blevet indrettet værelser til 18 personer, plus almindelige restaurationsgæster, havde spist til aften, blev der for hotelgæsterne serveret hyggelig kaffe i den private dagligstue. Det kunne blive meget sent inden alle sommergæsterne fandt i seng.

Mor kommenterede det engang med: "Det kunne sommetider være ret så hyggeligt, men almindeligvis var jeg bare så træt, så træt, at jeg gerne havde jaget dem alle i seng, for selv at kunne komme i min "seng" – det var divanen i dagligstuen! Jeg tror nok, at Aage sov i en seng i et af rummene i kælderen.

Efterhånden fik mor og Aage sat god skik på sagerne, fik indrettet både ude og inde, som de nu ville have det. Fik personalehjælp i køkken, restaurant og værelser, men der var også nok at se til i de hektiske sommermåneder. Campingpladsen blev efterhånden også velbesøgt, og på både hotel og camping kom gæsterne igen og igen.

Til underholdning for gæsternes børn havde Aage etableret en lille legeplads med gynger og karrusel m.v.. Mor havde en sommer anskaffet et par gedekid, men kiddene var så forkælede og kåde, at de sprang fra bil til bil på parkeringspladsen. Når ejerne af bilerne klagede over gederne, svarede mor, at så måtte de jo bare køre igen, for gederne skulle være der, for ellers havde børnene ikke dem at lege med. Til sidst blev det selvfølgelig for broget og gederne blev solgt.

Trods travlhed med sommergæster fik mor og Aage også tid og lyst til at lave fætter og kusinetræf for Johansen-familien. Der havde været et succesfuldt træf i 1962 i Daugaard, og det synes mor skulle gentages i Hjardemål i 1969. Det var et lige så godt træf, selv om der ikke kom slet så mange fætre og kusiner – de var jo også blevet ældre.

Også private feriegæster blev der tid til. I 2 somre var Mette, Chris, Stine og jeg i Hjardemål på permission fra Grønland. Det var noget hektisk, når der var travlt i køkken og restauranten, men mor elskede at have Stine og Chris hos sig. I sær Chris måtte alt, han nærmest foråd sig i slik, for der blev aldrig sagt nej!

Men vintermånederne i Hjardemål var ensomme, der kom ikke så mange hotelgæster og slet ingen campister. Indtægter skulle der jo til, så de fandt på at averterer efter gæster, der ville holde jul i Hjardemål. Det var der faktisk en del der gerne ville, men jeg er ikke så sikker på, at det økonomisk var den store succes. Men det betød selvfølgelig, at der var mennesker omkring dem, og det satte de begge to pris på.

Efterår og vinter kunne i Hjardemål betyde, at vejret udviklede store storme. Og da Aage havde meldt sig til at gå strandvagt i klitterne, når disse storme indtraf, så gav det en ekstra oplevelse for ham – og vel også en, om end mindre, indtægt. Hvordan strandvagten var inddelt ved jeg ikke, men strækningen der skulle holdes øje med, var ca. 5 km.

Aage var ret glad for disse vagter, for han synes, at det var spændene og interessant at være ved de stormende strande. Mor var mest interesseret i at have noget varmt til ham og de andre strandvagter, når vagten sluttede. – Mors gæstfrihed fornægtede sig heller ikke her.

Men som nævnt: En slem lungebetændelse gjorde udslaget for mor. Hun og Aage havde været på besøg i Rønbjerg. På vejen hjem opstod der en kraftig snestorm, således at de en 3-5 km fra Hjardemål måtte opgive at køre længere. De besluttede sig for at lade bilen stå og gå hjem, men den tur var for meget for mor. Hun var faktisk syg hele resten af denne vinter, så anstrengende havde turen været for hende.

De satte Hotellet og Campingpladsen til salg, og to unge mennesker, Jens og Vita Sørensen, meldte sig som købere. De fik ret favorable vilkår, bl.a. et 10 års afdragsfrit pantebrev. For som Aage sagde og resonerede. Hvis de to unge ikke kan klare at sidde i det, så skal vi jo tage det tilbage – og det klarer vi ikke!

Jens og Vita Sørensen havde et hus i Thisted som indgik i handelen. Huset solgte Aage og mor igen efter ca. 6-7 uger, for mor ville ikke bo i Thisted; og de ville begge to også helst tilbage til Skivevegnen. Det kom de den 21. maj 1970, hvor de havde købt huset Brøndumsgade 43 i Skive..

